

mindst 25 teknikere, idet dog 33 teknikere må anses at være et mere rimeligt antal.

Efter en beregning, hvor det årlige ansøgningstal på 30.000 ved EPO opnås efter en 5-årig periode, anslås det danske ansøgningstal efter de otte år som nævnt at blive 1.000–1.200 indleverede ansøgninger pr. år mod i dag ca. 6.000. Den egentlige nyhedsundersøgelse og patenterbarhedsbedømmelse af disse ansøgninger vil alene kræve 20–25 sagsbehandlere. Hertil kommer arbejdet med at klassificere de indkomne patentansøgninger, hvilket danner grundlag for sagernes fordeling til de enkelte sagsbehandlere, og eftersyn af sagernes behandling, der foretages af de ældre sagsbehandlere. Endvidere vil der kræves en vis kapacitet til løsningen af administrative opgaver, som ikke direkte vedrører behandlingen af ansøgninger, f. eks. opgaver i forbindelse med deltagelse i internationalt samarbejde.

Den øgede patenteringsvirksomhed i forbindelse med oprettelsen af EPO forventes endvidere at medføre en stigning i antallet af opgaver til patentvæsenets afdeling for teknologisk service, således at arbejdet for denne afdeling vil kræve 5 tekniske medarbejdere.

I denne forbindelse bemærkes, at det vil være naturligt, om patentdirektoratet – især så længe de nye patentsystemer er relativt ukendte her i landet – påtager sig en vis informationsvirksomhed for at udbrede det almindelige kendskab i erhvervslivet til patenter og til patentskrifters værdi som teknisk dokumentation. Endvidere kan der være behov for oplysning om fordelene ved at søge egne opfindelser beskyttet og om overvågning med henblik på at nedlægge indsigelse mod europæiske patenter.

For i en periode at kunne gennemføre denne informationsvirksomhed vil patentdirektoratet behøve en særlig bevilling til dækning af omkostningerne ved de fornødne stillinger samt ved publikationsvirksomhed o. lign.

Efter de her anførte beregninger skulle der således efter en eventuel vedtagelse af lovforslaget med ratifikation af Den europæiske Patentkonvention være tilstrækkeligt arbejde til at beskæftige det antal tekniske sagsbehandlere, som er nødvendigt for at opretholde den omtalte standard af det danske patentvæsen.

Det er imidlertid tvivlsomt, om den hidtidige forudsætning, at patentvæsenet økonomisk skal hvile i sig selv, således at udgifterne dækkes ved de indbetalte afgifter, kan opretholdes på længere sigt. Dette vil blandt andet være afhængigt af, i hvilket omfang Danmark ved en ratifikation af

Den europæiske Patentkonvention i henhold til art. 39 skal afgive de årsafgifter for udstedte europæiske patenter for Danmark, som bliver indbetalt til patentdirektoratet. Dette er ikke fastlagt endnu.

Afslutningsvis bemærkes, at det til stadighed har været industriens synspunkt, at der må lægges overordentlig stor vægt på, at et dansk patentvæsen opretholdes. Bag dette synspunkt ligger ikke mindst, at et dansk patentvæsen er en forudsætning for, at den mindre erhvervsvirksomhed kan påbegynde patentering eller opnå patent for Danmark uden større udgifter og uden at skulle gå til internationale organer. Dertil kommer betydningen af patentvæsenets bibliotek som dokumentationscentral.

Økonomiske forpligtelser for Danmark ved ratifikation af Den europæiske Patentkonvention og Patentsamarbejdsstraktaten.

Når Den europæiske Patentmyndighed er fuldt udbygget, skal den være selvfinansierende i kraft af:

- 1) afgifter, som betales af ansøgerne for de forskellige led i patenteringsproceduren,
- 2) indbetalinger fra konventionsstaterne, der skal betale op til 75 pct. af de årsafgifter, som patenthaverne betaler for at opretholde det europæiske patent i disse lande, og
- 3) årsafgifter fra fællesskabspatenterne, for hvilke der skal indbetales årsafgifter direkte til den europæiske patentinstitution.

Inden patentinstitutionen bliver selvfinansierende i kraft af de nævnte indtægter, skal aktiviteterne dækkes af årlige lån fra de deltagende lande.

Princippet bag fordelingen af lånebyrden mellem landene fremgår af artikel 40 i Den europæiske Patentkonvention, d.v.s. en fordeling efter landenes størrelse målt ved deres patentmæssige interesse i det europæiske system. Denne interesse måles dels i forhold til det antal patentansøgninger, der er indleveret i det enkelte land, dels i forhold til det antal ansøgninger, som fra det pågældende land er indleveret i udlandet.

De indbetalte lån forrentes. Renten udgøres af et vejet middeltal mellem markedsrenten i medlemsstaterne. Der tillægges markedsrentesatserne vægt i forhold til de procentsatser, som bestemmer lånefordelingen.

Gennem en kortere periode kræver også aktiviteterne i henhold til fællesskabspatentkonventionen bidrag fra EF-landene, hvilke bidrag tænkes ydet som tilskud. Efter en kortere årrække skal EF-patentårsafgifterne kunne dække EF-landenes andel i